

Arrest

nr. 65 731 van 24 augustus 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 11 april 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en van 10 maart 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. SCHOUTEN, die *loco* advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 november 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 23 september 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard,

aan verzoeker ter kennis gebracht op 10 maart 2011. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 17.11.2009 werd ingediend door :

M., S. M. (R.R.: 000)

nationaliteit: Senegal

geboren te (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de punten 1.1, 1.2 en 2.7. Echter, om in aanmerking te komen voor deze punten dient betrokkene een asielprocedure te hebben doorlopen. Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene nooit een asielaanvraag heeft ingediend waardoor hij zich niet kan beroepen op hoger vermelde punten van de vernietigde instructies van 19 juli 2009.

Betrokkene beroept zich eveneens op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Dit criterium bepaalt ondermeer dat: "de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; én die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad [...] of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen". Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene voor 18 maart 2008 géén periode van wettig verblijf heeft bekomen, noch dat hij een geloofwaardige poging heeft ondernomen. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8A. Betrokkene legt eveneens getuigenverklaringen voor, dit doet echter niets af aan de voorwaarde van wettig verblijf voor 18 maart 2008 of een geloofwaardige poging (supra). Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.

Betrokkene beroept zich tenslotte op het criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd.

Dit doet betrokkene niet waardoor hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8B."

Op 10 maart 2011 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9bis, § 1 van de Vreemdelingenwet. Tevens voert hij machtsoverschrijding aan.

Ter adstruering van het middel zet hij het volgende uiteen:

"Dat Artikel 9bis §1 lid 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens

gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Dat de bestreden beslissing werd genomen door De heer G.W., administratief assistent.

Dat de beslissing vermeldt dat ze is genomen ‘Voor de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid’.

Zodat er door de DVZ wordt vanuit gegaan dat De heer G.W. in zijn functie als administratief assistent, als gemachtigde van de staatssecretaris kan optreden.

Dat deze machtiging wordt ontleend aan het ministerieel besluit van 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (delegatiebesluit van 18 maart 2009), dat in haar artikel 6 bepaalt dat:

“1. Aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die minimaal een functie van attaché uitoefenen of tot de A1-klasse behoren wordt <delegatie> van bevoegdheid verleend voor de toepassing van de volgende bepalingen van de wet van 15 december 1980: artikel 2, tweede lid; artikel 3, eerste lid, 7°, en tweede lid; artikel 7, tweede tot vierde lid; artikel 8bis, §§ 1er en 4; artikel 9, eerste lid; artikel 9bis; artikel 9ter; artikel 10ter, §3; artikel 11, § 1, eerste lid, en § 2, eerste en vierde lid; [1 artikel 12bis, § 3, tweede en derde lid, §

4, eerste lid, en § 6, eerste lid;] 1 artikel 13, § 2bis tot 5; artikel 18, § 2; artikel 19, § 4; artikel 25, vierde lid; artikel 27, §

2 en § 3, derde lid; artikel 28, tweede lid; artikel 29, tweede lid; artikel 41ter; artikel 42bis, § 1, eerste zin; artikel 42ter, § 1, eerste lid; artikel 42quater, § 1, eerste lid; artikel 42quinqüies, § 4; artikel 42septies; artikel 46bis, § 1; artikel 49, § 1, 6°, § 2, eerste lid, en § 3; artikel 49/2, § 4, eerste lid, en § 5; artikel 50, tweede lid; artikel 50bis, derde lid; artikel 51, derde lid; artikel 51/5, § 1er en 2, en § 3, tweede en derde lid; artikel 51/6, eerste lid; artikel 51/7, eerste en tweede lid; artikel 51/8, eerste en tweede lid; artikel 52/2, § 2, eerste lid, 3°; artikel 52/3, § 1 en § 2, eerste lid; artikel 53bis; artikel 57/30, § 1, eerste en vijfde lid, en § 2, eerste en tweede lid; artikel 57/33; artikel 57/34, §§ 1er en 5; artikel 57/35, § 1, eerste lid, § 2, eerste lid, § 3 en 4; artikel 57/36, § 2, eerste en tweede lid; artikel 61, § 2 en § 3, eerste lid; artikel 61/2, § 1, § 2, eerste en derde lid, en § 3; artikel 61/3, § 1, eerste lid, § 2, eerste en tweede lid, en § 3; artikel 61/4, § 1, eerste lid en § 2; artikel 61/5; artikel 61/8; artikel 61/12, vijfde lid; artikel 61/13, §

3; artikel 72, eerste en derde lid; artikel 74/4, § 4, eerste lid; artikel 74/5, § 3, eerste lid, en § 4, 2°; artikel 74/6, §1, 1 bis, en § 2, alinea ie, artikel 74/7.”

§ 2. De delegaties van bevoegdheid bedoeld in § 1 kunnen ook worden overgedragen aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die, ten minste, een functie uitoefenen van administratief assistent.

In dit geval worden ze overgedragen door middel van een schrijven dat gedateerd en ondertekend wordt door de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken, of diegene die de managementfunctie - 1 uitoefent bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarmee hij de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die in het eerste lid bedoeld worden met naam en toenaam aanduidt.”

Dat dit delegatiebesluit van 18 maart 2009 echter niet bij machte is om deze delegatie rechtsgeldig door te voeren, aangezien het wegens onwettigheid buiten toepassing dient te worden gelaten.

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het recent arrest nr. 53 518 van 21 december 2010 inderdaad oordeelde dat het delegatiebesluit van 18 maart 2009 onwettig is: “Het komt de Raad voor dat het delegatiebesluit van 18 maart 2009 wel degelijk een onpersoonlijke en abstracte rechtstoestand regelt en gelding heeft voor een onbepaald aantal gevallen, zodat samen met verzoeker dient te worden vastgesteld dat voornoemd delegatiebesluit een reglementair besluit betreft en aldus voor advies diende te worden voorgelegd aan de afdeling wetgeving van de Raad van State. Bijgevolg (...) kon de betrokken attaché van de Dienst Vreemdelingenzaken de hoedanigheid van gemachtigde van de minister/staatssecretaris niet ontleenen aan dit delegatiebesluit.”

Dat bijgevolg, en zoals in het aangehaalde arrest ook door de Raad erkend, het oude ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (delegatiebesluit van 17 mei 1995), herleeft.

Dat artikel 4 van het delegatiebesluit van 17 mei 1995 een delegatie van bevoegdheid toekent voor beslissingen genomen in toepassing van (oud) artikel 9 lid 3 van de Vreemdelingenwet aan de ambtenaren aangewezen bij artikel 2 §1.

Dat artikel 2 bepaalt:

*“ 1. Voor de toepassing van artikel 7, tweede tot vierde lid, artikel 25, vierde lid, artikel 27, eerste en derde lid, en artikel 29, tweede lid, van dezelfde wet, zijn de gemachtigden van de Minister de beampten van de Dienst Vreemdelingenzaken die titularis zijn van een graad die minstens in rang 10 ingedeeld is.
§ 2. In afwijking van 1 zijn eveneens gemachtigd: 1. de ambtenaren die op zijn minst de graad van bestuursassistent hebben, waaraan weddeschaal CA3 is verbonden, die zijn belast met de leiding van de diensten van de Dienst Vreemdelingenzaken die bevoegd zijn voor de clandestiene en opgesloten vreemdelingen; (...)”*

Dat er bijgevolg geen uitdrukkelijke bepaling is die een bevoegdheidsdelegatie aan een administratief assistent voorziet, buiten het geval waarin zij zijn belast met de leiding van de diensten van de Dienst Vreemdelingenzaken die bevoegd zijn voor de clandestiene en opgesloten vreemdelingen.

Dat er in casu geen sprake is van dergelijke belasting.

Dat de DVZ bijgevolg ook niet kon terugvallen op het vorige delegatiebesluit om de hoedanigheid van gemachtigde van de staatssecretaris te ontleen, aangezien het besluit geen uitdrukkelijke delegatie voorziet voor de betrokken administratief assistent.

Dat een delegatie 'bij analogie' in ieder geval uitgesloten is.

Uit het voorgaande volgt dat de DVZ bijgevolg artikel 9bis §1 van de Vreemdelingenwet schendt door deze machtsoverschrijding.

Subsidiair wil verzoeker opmerken dat zelfs in de hypothese dat het delegatiebesluit van 18 maart 2009 toch niet buiten toepassing wordt gelaten, er in casu geen sprake is van een bevoegdheidsoverdracht door middel van een schrijven dat gedateerd en ondertekend wordt door de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken, of diegene die de managementfunctie -1 uitoefent bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarmee hij de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die in het eerste lid bedoeld worden met naam en toenaam aanduidt.

Aangezien niet aan deze voorwaarde voldaan is, zou ook in deze hypothese de betrokken administratief assistent niet over de nodige bevoegdheid beschikt.”

2.2 In de nota met opmerkingen antwoordt verweerder:

“Verzoeker stelt dat de beslissing genomen werd door De heer G.W., administratief assistent en dat die machtiging ontleend wordt aan het ministerieel besluit van 18 maart 2009. Hij stelt vervolgens dat het delegatiebesluit van 18 maart 2009 niet bij machte is om deze delegatie rechtsgeldig door te voeren omdat het wegens onwettigheid buiten toepassing dient gelaten te worden. Hij verwijst dienaangaande naar het arrest nr. 53.518 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 21 december 2010 en vervolgt dat het delegatiebesluit van 17 mei 1995 herleeft. Vervolgens meent hij dat er geen uitdrukkelijke bevoegdheidsdelegatie aan een administratief assistent is voorzien in het delegatiebesluit van 17 mei 1995, buiten het geval waarin zij zijn belast met de leiding van de diensten van de Dienst Vreemdelingenzaken die bevoegd zijn voor de clandestiene en opgesloten vreemdelingen. Verzoeker concludeert dat er in casu geen sprake is van dergelijke belasting. Subsidiaire stelt hij dat indien het delegatiebesluit van 18 maart 2009 toch niet buiten toepassing wordt gelaten, er geen sprake zou zijn van een bevoegdheidsoverdracht door middel van een schrijven.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de Raad van state in haar advies van 27 augustus 1996 (zie bijlage) over een ontwerp van een Ministerieel Besluit tot wijziging van het Ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister, inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gesteld heeft dat het Ministerieel Besluit niet het verordenende karakter bezit dat vereist is opdat de afdeling wetgeving bevoegd kan zijn om over de tekst van het ontwerp advies te geven. Het betreft immers enkel "een administratieve maatregel tot toepassing van de wetsvoorschriften die subdelegatie van bevoegdheden mogelijk maken". Hieruit blijkt derhalve dat een advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State niet verplicht is voor een dergelijk delegatiebesluit. Verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat er derhalve geen reden is om aan te nemen dat het delegatiebesluit van 18 maart 2009 niet rechtsgeldig zou zijn.

Verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat artikel 6 van het Ministerieel Besluit van 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen luidt als volgt:

"§ 1. Aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die minimaal een functie van attaché uitoefenen of tot de A1-klasse behoren wordt delegatie van bevoegdheid verleend voor de toepassing van de volgende bepalingen van de wet van 15 december 1980 : artikel 2, tweede lid; artikel 3, eerste lid, 7° en tweede lid; artikel 7, tweede tot vierde lid; artikel 8bis, §§ 1er en 4; artikel 9, eerste lid; artikel 9bis; artikel 9ter; artikel 10ter, § 3; artikel 11, § 1, eerste lid, en § 2, eerste en vierde lid; f¹ artikel 12bis, § 3, tweede en derde lid, § 4, eerste lid, en § 6, eerste lid; artikel 13, §§ 2bis tot 5; artikel 18, § 2; artikel 19, § 4; artikel 25, vierde lid; artikel 27, § 2 en § 3, derde lid; artikel 28, tweede lid; artikel 29, tweede lid; artikel 41ter; artikel 42bis, § 1, eerste zin; artikel 42ter, § 1, eerste lid; artikel 42quater, § 1, eerste lid; artikel 42quinquies, § 4; artikel 42septies; artikel 46bis, § 1; artikel 49, § 1, 6°, § eerste lid, en § 3; artikel 49/2, § 4, eerste lid, en §5; artikel 50, tweede lid; artikel 50bis, derde lid; artikel 51, derde lid; artikel 51/5, §§ 1er en 2, en § 3, tweede en derde lid; artikel 51/6, eerste lid; artikel 51/7, eerste en tweede lid; artikel 51/8, eerste en tweede lid; artikel 52/2, § 2, eerste lid, 3°; artikel 52/3, § 1 en § 2, eerste lid; artikel 53bis; artikel 57/30, § 1, eerste en vijfde lid, en § 2, eerste en tweede lid; artikel 57/33; artikel 57/34, §§ 1er en 5; artikel 57/35, § 1, eerste lid, § 2, eerste lid, §§ 3 en 4; artikel 57/36, § 2, eerste en tweede lid; artikel 61, § 2 en § eerste lid; artikel 61/2, § 1, §2, eerste en derde lid, en § 3; artikel 61/3, § 1, eerste lid, § 2, eerste en tweede lid, en § 3; artikel 61/4, § 1, eerste lid en § 2; artikel 61/5; artikel 61/8; artikel 61/12, vijfde lid; artikel 61/13, § 3; artikel 72, eerste en derde lid; artikel 74/4, § 4, eerste lid; artikel 74/5, § 3, eerste lid, en § 4, 2°; artikel 74/6, §§ 1, 1bis, en § 2, alinea 1er; artikel 74/7. § 2. De delegaties van bevoegdheid bedoeld in § 1 kunnen ook worden overgedragen aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die, ten minste, een functie uitoefenen van administratief assistent.

In dit geval worden ze overgedragen door middel van een schrijven dat gedateerd en ondertekend wordt door de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken, of diegene die de managementfunctie - 1 uitoefent bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarmee hij de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die in het eerste lid bedoeld worden met naam en toenaam aanduidt.

Verzoeker betwist niet dat de beslissing genomen werd door de heer G.W., administratief assistent, die derhalve op basis van bovenvermelde uiteenzetting bevoegd is om de beslissing te nemen.

Waar verzoeker verder stelt dat zelfs indien het MB van 18 maart 2009 rechtsgeldig is, de administratief assistent geen bevoegdheid heeft gelet op het feit dat er geen bevoegdheidsoverdracht door middel van een schrijven gedateerde ondertekend door de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken aanwezig is, heeft verwerende partij de eer te wijzen op de akte van de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken tot aanstelling van sommige personeelsleden als gemachtigden van de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (zie bijlage). In die akte blijkt duidelijk dat d heer G. W. bevoegd is om de bestreden beslissing te nemen.

Het enig middel is ongegrond."

2.3 De Raad dient, samen met verweerder, vast te stellen dat de Raad van State in haar advies van 27 augustus 1996 over een ontwerp van een ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de minister, inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gesteld heeft dat het ministerieel besluit niet het verordenend karakter bezit dat vereist is opdat de afdeling wetgeving bevoegd is om over de tekst van het ontwerp advies te geven. De Raad van State stelt dat een ministerieel besluit, "dat er alleen toe strekt de personen aan te wijzen aan wie de minister, krachtens de wet waarbij hem bevoegdheden worden toegekend, sommige door de wet bepaalde bevoegdheden kan opdragen" geen zulk advies van de Raad van State vereist "Doordat zulk een aanwijzing immers geen enkele regel instelt waarin niet reeds door de wet is voorzien, vormt zij geen handeling van de regelgeving, maar alleen een administratieve maatregel tot toepassing van de wetsvoorschriften die subdelegatie van bevoegdheden mogelijk maken." (L.25.411/2/V van 27 augustus 1996). Bijgevolg was er evenmin reden voor verweerder om met betrekking tot het delegatiebesluit van 18 maart 2009 een advies op te vragen van de Raad van State over de tekst van het ontwerp en dient het delegatiebesluit van 18 maart 2009 niet buiten toepassing te worden gelaten.

Subsidiair betoogt verzoeker in zijn middel dat er *in casu* geen sprake is van een bevoegdheidsoverdracht naar een administratief assistent door middel van een schrijven gedateerd en ondertekend door de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken, waarmee hij de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken, die in het eerste lid bedoeld worden met naam en toenaam aanduidt. In de nota met opmerkingen verwijst verweerder naar de in bijlage gevoegde akte van de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken tot aanstelling van sommige

personeelsleden als gemachtigden van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. In de akte wordt de persoon G.W. administratief assistent vermeld en aldus bewijst verweerder de bevoegdheid van voormeld persoon om de bestreden beslissing te nemen.

De aangevoerde schending van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet en de aangevoerde machtsoverschrijding van verweerder wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het eerste en enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig augustus tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN